

המעשה

פסח אדמו"ר

אחרון של פסח

לנצל כל רגע דיום זה

א. היות ואחרון של פסח הוא סיום וחזרתם וסוף-הכל דימי הפסח - מובן גודל ויוקר הזמן והצורך לנצל כל רגע ורגע דיום זה לתקן ולהשלים (גם מלשון שלימות) כל עניני העבודה דחג הפסח שיהיו באופן של שלימות.²

לאכול מצה שרוי' בכל הסעודות ובכל מאכל

ב. ראינו בהנהגת כ"ק מו"ח אדמו"ר על שולחנו - שהי' מהדר לאכול מצה שרוי' בכל הסעודות דאחרון של פסח, החל מסעודת הלילה.³

ג. לא רק פעם אחת בסעודה, או ג' פעמים, אלא בכל מאכל ומאכל, דגים ובשר כו', ועל אחת כמה וכמה מרק, הי' מערב מצה שרוי' (אפי' במאכלים שבמשך כל השנה כולה לא רגילים לאכלם עם לחם וכיו"ב).⁴

ד. כ"ק מו"ח אדמו"ר הורה גם לכל אלו שהסבו על שולחנו שיש לנהוג כן, וכן נהגו לא רק בפניו, בסעודות שהסבו על שולחנו, אלא גם שלא בפניו כו', ובמילא, נעשה הוראה לרבים⁵, אנשים נשים וטף.⁶

סעודת משיח

ה. כ"ק מו"ח אדמו"ר סיפר, ש"סעודת אחרון של פסח היתה נקראת אצל הבעש"ט סעודת משיח", כי ב"אחרון של פסח מאיר גילוי הארת המשיח" ומאחר שגילה זה לרבים וציוה לפרסם זאת, מובן ששייך לכל אנשי הדור.⁷

וזאת למדעי שהליקוט כלל הן השיחות המוגהות והן השיחות הבלתי מוגהות (רשימת השומעים), מתשמ"ח ואילך, והוא על אחריות המלקט בלבד.

1) "וילך הרי הוא גם בבחי' מאסוף לכל המחנות" לכל עניני חג הפסח".

2) משיחת אחרון של פסח תשי"ג - התועדויות ע' 64: "כלשון המשנה "אם לא עכשיו אימתי" - הן בנוגע להעבודה הקשורה עם הרגעים דיום זה, והן בנוגע לעבודה הקשורה עם כל ימי הפסח... והעיקר - להמשיך עניני הפסח על כל השנה כולה בנוגע לעבודה במעשה בפועל, שחרי בכל הענינים ישנו הכלל ש"המעשה הוא העיקר" וכיו"ב.

3) שם: "ואעפ"כ באחרון של פסח - לא זו בלבד שמקילים באכילת מצה שרוי', אלא אדרבה, מודקדקים ומחדדים לאכול מצה שרוי', כפי שסיפר כ"ק מו"ח אדמו"ר אודות הנהגת אביו, כ"ק אדני"ע, הן בנוגע לתכלית הזוהרות ממצה שרוי' שבפני ימי הפסח, והן בנוגע להדור באכילת מצה שרוי' באחרון של פסח. וכן ראינו וכיו"ב.

4) שיחת אחרון של פסח תשמ"ח - התועדויות ע' 171: "שמזה מובן גודל החדגשה שבדבר, באופן דכל המרבה כו"ב.

5) "לא רק הנהגה השייכת ליחיד סגולה, ועאכ"כ לא רק לנשיאים בלבד, אלא וכו'".

6) שיחת אחרון של פסח תשמ"ח - התועדויות ע' 171. ולהעיר משיחות לילות חג הפסח תשמ"ח הערה 259 - התועדויות ע' 111: "התיקון והשלמות בנוגע לזוהרות ממצה שרוי', נעשה (אף הוא) באחרון של פסח, שבו מהדרים לאכול מצה שרוי' דוקא".

7) משיחת אחרון של פסח תשמ"ח - התועדויות ע' 142: "אנשים נשים וטף - כי הוא נשיא הדור, ויהנשיא הוא הכללי". ושם ע' 143: "והכוונה בה..."

ו. אם ישנם כאלה שלא קיימו מנהג זה עד עתה, בודאי יקיימו מנהג זה מכאן ולהבא⁸, כשיסבירו להם גודל מעלת הענין (ובודאי ישנם כמה וכמה שיודעים ומבינים כו'), אף שלא הורגלו בו לפני זה.⁹

שתיית ד' כוסות בסעודת משיח

ז. המנהג דשתיית ד' הכוסות בסעודת משיח שנתגלה ע"י כ"ק אדני"ע, הי' רק בנוגע לתלמידי תומכי תמימים; ואילו נשיא דורנו גילה ופירסם מנהג זה לכל ישראל, אנשים נשים וטף, והולך ומתפשט בכל תפוצות ישראל.¹⁰

ח. כמה פעמים הורה כ"ק אדמו"ר מלך המשיח הנהגה הישיבה (או באי-כחם) לחלק הד' כוסות לכל הנאספים.¹¹

שמסעודת משיח באחרון של פסח, יומשך ההארה דמשיח בכל הענינים ופרטים בחיי היום יום (גם בגשמיות) של יהודי במשך כל השנה כולה. ובפסחות - שכל מה שיהודי עשה במשך כל השנה כולה, גם בעניני הגשמיים, יהי' חזר באלקות וקדושה (מעין ובזוגמא כפי שיהי' לאחר ביאת המשיח), ועד למסירת נפש דיחידה שבנפש (בחי' משיח שבנפש), ובשלימות, כדבמי למיעבד".

8) "ובפרט שגם מה שלא קיימו מנהג זה עד עתה אינו מפני התנגדות ח"ו, כי אם, מפני חסרון הידיעה והבנה בגודל תועלת הענין כו', או מפני הרגילות בהנהגתו הקודמת, כלשון הידוע "מנהג אבותינו בידנו", ולכן, כשיסבירו לו גודל מעלת הענין וכיו"ב.

9) משיחת אחרון של פסח תשמ"ט - התועדויות ע' 57: "...בודאי יתחיל לקיים מנהג זה, אף שלא הורגל בו לפני זה, במכל שכן וק"ו מכללות החידוש דעזרת הבעש"ט בדורות שלפני זה, ועאכ"כ לאחר שתורת הבעש"ט בכללותה נתקבלה ונתפשטה בכל תפוצות ישראל.

10) ע"פ כל האמור לעיל מובן עד כמה נוגע ומוכרח קיום המנהג דאכילת סעודת משיח באחרון של פסח גם ע"פ נגלה דתורה...". ושם ע' 56: "...ועוד וגם זה עיקר - שכונן שנתפשט המנהג דאכילת סעודת משיח, הרי, ההנהגה דהעדר האכילה היא היפך הציווי ד"אל תפרוש מן הציבור", והיפך הציווי דאהבת ישראל ואחדות ישראל, בכל השנה כולה, ועאכ"כ ביו"ט... היינו שביו"ט יש חדגשה יתירה על ההשתתפות עם הציבור כולו.

11) ויש להוסיף בה, שהחיוב לקיים המנהג דאכילת סעודת משיח משום "אל תפרוש מן הציבור" (וכללות הציווי דאהבת ישראל ואחדות ישראל) הוא בתקפו גם כשהיחיד נמצא בביתו, בקרן זוית שלו, כו', אע"פ שהציבור אינו יודע שהיחיד פורש ממנו, הרי "כלפי שמי' גליא", ומה גם שהפרישה מן ציבור בענין מסוים יכולה להביא תוצאות בלתי-רצויות גם בענינים אחרים כו'; ועאכ"כ כשהפרישה מן הציבור תהי' **בפרהסיא**, כי ביו"ט מתאספים כולם בבית-הכנסת להתפלל בציבור, לשמוע קה"ת והפטרות כו', ומכריזים רבים בשבעה פלונית יתאספו כולם יחדיו לסעודת משיח, וכיון שבמשך היום (בתפילה וכו') ראוהו עם הציבור כולו, הרי העדר השתתפותו בסעודת משיח היא פרישה מן הציבור **בפרהסיא**, כד, שהנהגה כו מושללת לגמרי".

10) משיחת אחרון של פסח תשמ"ח - התועדויות ע' 173. וראה משיחת אחרון של פסח תשי"ג - התועדויות ע' 79: "שמנהג זה שייך לכל אחד ואחד מישראל, דאף שהתחלה בזה היתה בקשר לתלמידי הישיבה, הרי, בשנים המי אחרונות ובחצי דור התחתון דוקא הצטרפו למנהג זה רבים מישראל, ועד לכל אחד ואחד מישראל וכו'".

וראה משיחת אחרון של פסח תשמ"ט - התועדויות ע' 58-59: "...ובשנים האחרונות הולך ומתפשט ונעשה מנהג פשוט בכל מקומות מושבותיהם של אנשי, אצל כל אלה השייכים ומצטרפים לאנשי - באופן דמוסיף והולך, כפי שרואים במוחש שהשפעתם של אנשי הולכת וגדלה ומתפשטת ומתקבלת בקל יותר כו', ועד שאפילו אלה שבכמה עינים ומנהגים (כולל ובמיוחד בעניני אכילה ושתי') אינם שייכים לאנשי, נתפשט גם אצלם המנהג דשתיית ד' כוסות באחרון של פסח". ושם ע' 60: "...אשר מידי שנה בשנה הולך ומתפשט וניתוסף ומתפשט עוד יותר (כנ"ל), עד שסוף כל סוף יגיע ויתקבל המנהג בכל בית יהודי".

11) ראה משיחת אחרון של פסח תשמ"ח - התועדויות ע' 173: "ובנוגע לפועל - בודאי יקיימו מנהג זה, על ידי זה שבאי-כח הנהגת הישיבה יחלקו ד' כוסות לכל המסובים כאן". ומשיחת אחרון של פסח תשי"ג - התועדויות ע' 79: "...תתן הנהגת הישיבה ד' כוסות לא רק לתלמידי הישיבה, אלא גם לכל הנאספים כאן, בביהכ"ס וביהמ"ד של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו".

ט. לפרסם ולפעול על עוד יהודים שיקיימו המנהג דשתיית ד' כוסות¹².

י. פשיטא - באופן של זהירות משיכרות, ח"ו¹³, על ידי זה שיקח כוסות לפי ערכו, או שישתה רוב כוס, וכיו"ב¹⁴.

לשתות כל הד' כוסות עם כוונה שזה שייך להגאולה

יא. אלה שספק אצלם אם שתו כל ד' הכוסות בכוונה שזה שייך לגאולה העתידה, בודאי ישלימו, דשתיית ד' הכוסות צריכה להיות באופן ודאי וברור¹⁵.

כינוס תורה

לערוך כינוס תורה באסרו חג, או בסמוך לו, בכל מקום

א. יש לעורר אודות המנהג בשנים אחרונות לערוך "כינוס תורה"¹⁶ למחרת הפסח (נוסף לה"כינוס תורה" שנערך בחג הפסח עצמו, לאחר ימים הראשונים), כנהוג כאן, ונתפשט גם בעוד כמה וכמה מקומות¹⁷.

12) משיחת אחרון של פסח תשמי"ט - התועדויות ע' 60: "והמעשה הוא העיקר (לא המחשב, הדיבור או השמיעה, ע"ד המנהג דשתיית ד' כוסות בסעודת משיח, כי אם, הקיום בפועל ממש). . והן בנוגע להפירסום והפעולה על הזולת, שעדיין יש שהות באחרון של פסח זה לפעול על עוד יהודים שיקיימו המנהג דשתיית ד' כוסות".

13) "זהירות משיכרות, ח"ו היפך הציוני והיפך הרצוי כו".

14) משיחת אחרון של פסח תשמי"ח - התועדויות ע' 173.

15) מאמר ד"ה והחרים תשמי"ט - סה"י"מ מלוקט ח"ג ע' קכ"ט הערה 20: "באמירת המאמר הוסיף כאן בתור ענין בפ"ע: ובדאי שכל אחד ישלים ד' הכוסות, וגם אלה שספק. . וכאמור, של על ידי זה מקרבים הגאולה העתידה". וראה אחרון של פסח תשמי"ט - התועדויות ע' 62: "אלה שיש להם ספק. . (הן בכמות, והן באיכות, בנוגע לכוונה כו') - ישלימו באופן שיצאו מיד ספק, כמובן ופשוט, שענין נעלה כזה (ד' כוסות הקשורים עם הגאולה העתידה, כג"ל בארוכה) צריך להיות באופן ודאי וברור (ללא שום ספק)".

וראה משיחת אחרון של פסח תשמי"ט - התועדויות ע' 60-59: "ויש להוסיף ולבאר הקשר והשייכות דגאולה העתידה למספר ד' . . שמספר ד' רומז על שלימות העולם שתהי' בגאולה העתידה (לאחרי גמר ושלימות "מעשינו ועבודתנו") - שהעולם יהי' מוקף מכל ד' רוחותיו, בציור של מ"ם **שתומה**, שרומז על הגאולה. ועוד רמז בזה - ע"פ מ"ש בהפטרת היום אודות הגאולה העתידה "ואסף נדחי ישראל ונפוצות יהודה יקבץ **מארבע כנפות הארץ**".

...וגם אלה שכבר שתו ארבע כוסות, אבל הי' חסר אצלם בכוונה המתאימה והדאי (בקשר ובשייכות לגאולה העתידה) - ישתו עוד הפעם... ויהי' שכא"א יקיים המנהג דשתיית ד' כוסות כדבעי, מתוך כוונה המתאימה והדאי, ומתוך שמחה אמיתית".

16) ראה משיחת ש"פ אחרי תשמי"ט - התועדויות ע' 68: "אי מהעצמים למנהג שהונהג לאחרונה (כבר כמה שנים), שבהמשך ובסמיכות לחג הפסח, יעשו "כינוס תורה"... שכו"כ שקו"ט ומפלפלים בדברי תורה - כי בהמשך לחג הפסח מתחיל מחדש הענין ד"משה קיבל תורה מסיני" תושבי"כ ותושבי"פ (וכל מה שתלמיד ותיק עתיד לחדש), במילא הרי זה זמן המתאים להוסיף בלימוד התורה, והגם שהכינוס תורה הוא מנהג ישראל (ולא חרוב) - הרי מקיימים ע"י - **בשעת הכינוס** - מ"ע מן התורה דת"ת **ות' דרבים**, וביחד עם זה - עם הרגש וההתלהבות שניתוסף ע"י מנהג, וע"י רבים".

וראה משיחת יום ב' דחג השבעות (התועדויות ב') תשמי"ט - התועדויות ע' 294: "ישנם שיעורים שהם מוזמן לזמן, ועד כמה פעמים בשנה בלבד, מהם באופן של **קביעות**, יש להם תוקף כמו ענין **תמידי**, כפי שמצינו בקרבנות, שכל קרבן שזמנו קבוע דוחה שבת, כמו קרבן תמיד שזמנו בכל יום ממש. . כולל ובמיוחד חג השבעות, שלחיותו "זמן מתן תורתנו" הרי זה הזמן הכי מתאים לעריכת "כינוס תורה".

17) משיחת אחרון של פסח תשמי"ט - התועדויות ע' 61: "יהי' רצון שיתוסף ויתפשט ויתקבל בכל שאר המקומות".

מצוה לפרסם! נא לתלות על לוח המודעות!

ב. מי שאין ביכלתו¹⁸ (מאיזו סיבה שתהי') להשתתף בגופו ישתתף במחשבתו, כיון שבמקום שמחשבתו של אדם שם הוא נמצא, הרי זה נחשב כאילו נמצא בגופו בהמקום שבו נערך הכינוס-תורה¹⁹.

ג. להשתדל בפירסום מנהג זה בכל שאר המקומות שעדיין לא נהגו כן - שיערכו "כינוס תורה" בהמשך ובסמיכות להימים טובים, ב"אסרו חג", או בימים שלאחרי זה, באופן שיוכל להיות "ברוב עם", כפי תנאי המקום²⁰.

ד. כשמחרת הפסח הוא ערב שבת - מתחיל ה"כינוס תורה" בערב שבת, והמשכו ביום ראשון לאחרי השבת, שאז, ויכלו להשתתף בה"כינוס תורה" גם מערי השדה, ואם יוסיפו גם לאחרי יום ראשון - מה טוב ומה נעים²¹.

ה. כשמדפיסים בקובץ הדברי תורה שמדברים בעת הכינוסים (בקלף נאה ודיו נאה כו'²²), שגם אחרים ויכלו ללמוד בזה, על ידי זה - יהי' "והעמידו תלמידים", עד ל"תלמידים הרבה" [שזהו התכלית של הכינוס תורה]²³.

מוקדש לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח
לשמעון ההוראות ולהזמנות לקשר ל
"נחייג ונשמע" (3#) 08-949-3770
Web: <http://www.moshiach.net/blind>

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

18) שם: "ולכל לראש - יכריזו ע"ד הכינוס תורה, המקום והזמן, וכל שאר הפרטים הקשורים עם הכינוס תורה, והעיקר - שכלם ישתתפו בהכינוס תורה, כל מי שיש ביכלתו ישתתף בהכינוס תורה בגופו, ומי שאין ביכלתו וכיו"ל, [בענין ההכרזה ע"ד כינוס תורה ראה גם משיחת יום ב' דחג השבעות (התועדויות ב') תשמי"ט - התועדויות ע' 298: "ואח"כ צוה כ"ק אדמו"ר שליט"א להכריז ע"ד ה"כינוס תורה". . . ושם ע' 296. **ועוד**].

19) שיחת אחרון של פסח תש"י - התועדויות ע' 78: "ובפרט שמעלת המקום שבו נערך הכינוס תורה - ביהכ"ס וביהמ"ד של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו - מועילה ומסייעת להחשב כמו שנמצא גם בגופו".

20) משיחת יום ב' דחג השבעות (התועדויות ב') תשמי"ט - התועדויות ע' 294: "וכאן המקום להציע שישתדלו בפירסום... ויש להוסיף, שבנוגע לכל העניינים... יש נתינת-כח מיוחדת (לא רק מהענין דמ"ת, אלא) גם מהענין דהקדמת נעשה לנשמע שלפני מ"ת, היינו, שגם כשחסר הבנה בשלימות בכל הנ"ל, יש לעשות זאת גם באופן של הקדמת נעשה לנשמע".

וראה משיחת אחרון של פסח תשמי"ט - התועדויות ע' 62: "...כולל גם ההכרזה וההתעוררות שיחליטו עתה לערוך "כינוס תורה" גם במקומות שמאיזה סיבה שתהי' לא הונהג עדיין מנהג זה.

ויהי' שמחם יראו וכן יעשו גם בכל שאר המקומות, ובפרט כשרואים שמוסיפים עוד יותר (במקומות שכבר נתקבל המנהג) - הן בכמות והן באיכות, כולל גם הוספה במספר המשתתפים בה"כינוס תורה" יותר מאשר ע"ד הרגיל בשנים הקודמות, ומתוך שמחה וטוב לבב".

וראה משיחת ש"פ אחרי תשמי"ט - התועדויות ע' 69: "כדאי לעורר את בני ישראל בכל מקום ומקום האפשרי, שדבר נכון וטוב מאד שיעשו "כינוס תורה", בימים אלו בשבוע זה (בסמיכות לחג הפסח), או על כל פנים בשבת הבא או בימים שלאחרי זה (בכל מקום לפי תנאי המקום והזמן), ובמקומות שכבר עושים "כינוס תורה" - יוסיפו בזה, בכמות ובאיכות".

21) משיחת אחרון של פסח תשמי"ט - התועדויות ע' 62-61: "משא"כ בערב שבת, שלא יוכלו לבוא ולהשתתף בה"כינוס תורה" כדי שלא יגרע במעשהם ועבודתם ופירותיהם במקום מושבם ביום השבת".

22) שם: "ישעל ידי זה ישנם הדברי תורה באופן ד"ישיש לפניהם", "כשולחן הערוך ומוקד לאכול לפני האדם".

23) משיחת ש"פ אחרי תשמי"ט - התועדויות ע' 71: "...ומזה גם הלימוד בנוגע ל"כינוס תורה"... שתכליתם צ"ל גם "והעמידו תלמידים הרבה".

אחד מהדברים לודא זאת - על ידי זה שמדפיסים בקובץ וכיו"ל.